

[Brorsen.]

ført. Det er derfor ikke saa underligt, at mange gennem de sidste Aar har spurgt: Hvorfor har den nuværende Regering tøvet saa længe med at søge Foranstaltninger truffet mod de katastrofale Pristald, ikke mindst for de Landbrugsvarer, som der er Tale om her?

Ja, man skal høre meget, som man siger, inden Ørene falder af. Og naar jeg fremsætter denne Udtalelse, er det møntet paa de to sidste Ordførere, Ordføreren for Retspartiet — det saakaldte Retsparti — og Ordføreren for det kommunistiske Parti, der ogsaa ved dette Lovforslags Behandling fremkom med deres Paastande om, at det var jo noget ganske forfærdeligt, man her stod i Begreb med, nemlig at fordyre Levnedsmidlerne for den almindelige Befolkning her i Danmark.

Jeg har Indtryk af, at disse to Herrer, og vel saa ogsaa deres Partier, er Tilhængere af Katastrofe-Teorien — og dermed forstaaer jeg, at de mener, at Katastrofen helst skulde indtræffe saa hurtigt som muligt —, fordi jeg føler, at hver Gang der er Tale om overhovedet at komme til Hjælp i den nuværende Situation, er de paa Tærne, idet de ikke alene fraraaer, men kommer med det ene Postulat efter det andet, som i Virkeligheden ingen Steder hører hjemme. Nu betyder det ikke saa meget, fordi de ikke er ret talstærke her i Tinget — det eneste, der sker, er, at de spilder Tingets Tid —, men jeg synes, at deres Paastande er bundfalske og i hvert Fald ogsaa til Dels politisk uærlige.

Nu maa vi huske paa, hvad det er for Priser, vi har paa de Produkter, her er Tale om. Det er fuldkommen Katastrofepriser, naar vi er nede under 10 Ø. pr. Pund levende Vægt — Ministeren oplyste 18½ Ø. pr kg. Tror man ikke, der ligger et Arbejde bag disse Varer lige saa godt som bag alle andre Varer? Er det Meningen, at de Folk, der producerer disse Varer, skal holdes nede paa Sultegrænsen eller endogsaa skal drives ud i Ruin, uden at man overhovedet løfter en Haand for at komme dem til Hjælp? Det bliver Resultatet, naar man overhovedet, hvor der er Tale om at træffe Hjelpeforanstaltninger, gaar imod, saaledes som de Herrer ogsaa gør her ved denne Lejlighed. Det, der er Tale om her, det er naturligvis, det vil jeg indrømme, kun et beskedent Bidrag til at hjælpe paa Forholdene; men det er et Led i det hele, og noget skulde det altsaa kunne hjælpe, og det er efter min Mening paa høje Tid, der bliver foretaget noget.

Det foreliggende Lovforslag er et Led i det store Kriseforlig, men jeg vil samtidig tilføje: et af de svage Led. Det er naturligvis saadan, at naar der sluttes et stort Forlig, er der altid noget, man kunde ønske bedre, og jeg for mit Vedkommende er, i alt Fald saaledes som Lovforslaget er forelagt, ikke fuldt tilfredsstillet med det. Jeg synes, at man kan sige, at da det er Formaalet at hæve Kødpriserne gennem de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, saa har den højtærede Landbrugsminister været meget kort i Skridtet her, og jeg vil derfor haabe, at der vil være en Mulighed for, at vi kan faa noget andet ud af Lovforslaget, efter at det er blevet behandlet i et Udvalg.

Som det fremgaar af Lovforslaget, og som det er omtalt af de forskellige Ordførere, er det Meningen, at den 10 Kr.s Slagteafgift skal afholde Udgifterne til Destruktion og til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose. Med Hensyn til det sidste vil jeg blot sige, at jeg er ogsaa en Tilhænger af, at man tager fat paa dette Spørgsmaal i Tilknytning til dette Lovforslags Behandling. Men jeg vil rigtignok sige, at skal der først betales betydelige Beløb til Destruktion og til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse, bliver der ikke ret meget tilbage til den Udligning af Priserne, som jo ogsaa er Landbrugsministerens Formaal med Lovforslaget. Derfor maa jeg mene i Lighed med, hvad der ogsaa blev udtalt af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Duborg, at man maa kunne sætte denne Afgift op. Hvor højt, det kan der forhandles om i Udvalget.

Jeg understreger endnu en Gang, at i Sammenligning med de Afgifter, der maatte betales i Krigsaarene, helt op til 10 Ø. pr. kg levende Vægt, er dette meget smaat, som nu er foreslaaet, 10 Kr. i det hele for et voksent Kreatur. Derfor vil jeg meget haabe, at Ministeren og Regeringspartierne vil laane Øre til en Forhøjelse af Slagteafgiften.

Som det allerede er omtalt af flere af de ærede Ordførere, modtog vi netop i det Øjeblik, hvor vi skulde til at behandle det foreliggende Lovforslag, hvorigennem man vil søge at hæve Kødpriserne, et Ulykkesbudskab, nemlig om de mægtige tyske Toldforhøjelser, der jo vil virke som Forbud. Man maa gaa ud fra, at det er den tyske Regerings Hensigt med disse Toldforhøjelser, der er af ganske ekstraordinær Karakter, at afskære os fra i Fremtiden at kunne handle med Tyskland, i alt Fald i noget videre Omfang. Vi har desværre, indtil videre i alt Fald, kun at tage det, der er sket, til Efterretning, men efter min Mening maa der